

Sygn. akt I DI 18/21

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Duś

w sprawie sędziego Sądu Okręgowego w W. I. T.

po rozpoznaniu w Sądzie Najwyższym Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 2021 r.

wniosku adw. J. D., adw. M. Z. oraz adw. B. T., obrońców sędziego SO I. T. z dnia 21 kwietnia 2021 r. o wyłączenie od rozpoznania sprawy o sygn. I DI 18/21 sędziego SN Adama Rocha z uwagi na zaistnienie przesłanki określonej w art. 41 k.p.k.

na podstawie art. 42 § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku obrońców sędziego SO I. T. o wyłączenie sędziego SN Adama Rocha od orzekania w sprawie o sygn. akt I DI 18/21

UZASADNIENIE

W dniu 15 marca 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek Prokuratury Krajowej Wydziału Spraw Wewnętrznych, sygn. PK XIV Ds. (...) o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie podejrzanego I. T..

Na posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 2021 r. stawili się obrońcy sędziego SO I. T., adw. J. D. oraz adw. M. Z.. Stawili się ponadto adw. B. T. jako przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, składając pełnomocnictwo do obrony, adw. M. S. jako przedstawiciel organizacji społecznej – (...) Towarzystwa Prawa (...). Przewodniczący sędzia SN Adam Roch polecił opuszczenie sali przez

przedstawicieli organizacji społecznych oraz substytutów obrońców wskazując na przepisy procedury karnej zezwalające na korzystanie z maksymalnie trzech obrońców. Salę rozpraw opuścili adw. J. D. i adw. M. Z.. Po upływie około 1 minuty na salę powrócił adw. M. Z. oświadczając, iż będzie kontynuował obronę, salę opuścił substytut. Po chwili na salę wszedł adw. J. D., opuściła ją adw. M. S.. Przewodniczący sędzia SN Adam Roch upomniął obrońcę, by nie zakłócał porządku posiedzenia wychodzeniem z sali i wchodzeniem na nią po kilku minutach.

Na posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 2021 r. obrońca sędziego SO I. T. adw. J. D. złożył ustnie do protokołu wniosek o wyłączenie ze składu orzekającego sędziego SN Adama Rocha. Jako uzasadnienie podał „rażącą stronnicość polegającą na uniemożliwieniu prowadzenia prawa do obrony z uwagi na uniemożliwienie argumentacji treści składanych wniosków jak również odmawianiem zamieszczenia w protokole rozprawy przebiegu tej rozprawy”. Pozostali obrońcy oświadczyli, że przyłączają się do tego wniosku.

Obecny na posiedzeniu prokurator oświadczył, iż nie dostrzega argumentów wskazujących na zaistnienie przesłanki określonej w art. 41 k.p.k., pozostawił decyzję do uznania sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Instytucja wyłączenia sędziego z powodu uzasadnionych wątpliwości co do jego bezstronności w danej sprawie jest uregulowana w przepisie art. 41 § 1 k.p.k. Zgodnie z jego treścią sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, która mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Na wstępie podkreślić należy, iż wątpliwość co do bezstronności sędziego, która implikuje jego wyłączenie od udziału w rozpoznaniu sprawy musi być „uzasadniona”. Jak wskazuje się w doktrynie, sformułowanie to oznacza poważną wątpliwość, która musi istnieć obiektywnie, a nie tylko w subiektywnym przeświadczeniu, czy też przekonaniu strony składającej wniosek o wyłączenie. Chodzi zatem o wątpliwość, którą w oparciu o zaistniałą okoliczność mogłaby powziąć każda inna, rozsądnie oceniająca i nieuprzedzona osoba. Nie stanowi

zatem przyczyny wyłączenia sędziego podejrzliwość strony, czy też utrata wiary w bezstronność sędziego, wynikająca z jej subiektywnego odczucia. Uwagi powyższe odnoszą się do takiego zachowania sędziego na sali rozpraw oraz poza nią, z którego mogłoby wynikać, że sędzia jest w określony sposób nastawiony do uczestników postępowania lub do sprawy. Chodzi tu o zachowanie sędziego odnoszące się zarówno do oceny rozpoznawanej sprawy przed wydaniem rozstrzygnięcia, jak i o wyrażanie pewnych opinii oceniających uczestników postępowania, które może świadczyć o określonym nastawieniu sędziego do sprawy lub osób w niej uczestniczących (zob. Dariusz Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, LEX). Tożsame stanowisko wyrażone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, gdzie wskazano, iż „wątpliwość co do bezstronności sędziego (art. 41 § 1 k.p.k.) musi istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie, a nie być tylko subiektywnym przekonaniem określonej osoby” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2012 r., III KK 214/11, OSNKW 2012/4/4).

Analiza treści wniosku obrońców sędziego SO I. T. o wyłączenie sędziego SN Adama Rocha od rozpoznania niniejszej sprawy, prowadzi do wniosku, iż nie zasługuje on na uwzględnienie.

Wnioskodawcy nie zaprezentowali przekonujących i rzeczowych argumentów, które pozwoliłyby w sposób uprawniony przyjąć, że zachodzą okoliczności mogące wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego SN Adama Rocha w przedmiotowej sprawie. Jak wynika z protokołu posiedzenia, zachowanie obrońców utrudniało pracę Sądu, przybierało postać wychodzenia i wchodzenia na salę rozpraw po tym gdy Przewodniczący Adam Roch stosownie do treści art. 77 k.p.k. ograniczył liczbę przebywających na sali rozpraw obrońców.

„Niewłaściwe zachowanie się strony na rozprawie wobec sędziego nie może stanowić dla niej podstawy domagania się wyłączenia tego sędziego z obawy o jego stronniczość, bowiem wówczas strona dysponowałaby środkiem do wyłączenia każdego dla niej „niewygodnego” sędziego” (J. Grajewski, L. Paprzycki, Kodeks postępowania karnego z komentarzem, 2000, s. 91).

Biorąc powyższe pod uwagę – postanowiono jak w części dyspozytywnej postanowienia.